

av Møte- og propagandakomiteén, medlem av Provianteringskomiteén, medlem av Eldres råd. Han har vært i tilsynet for Sylene og han var gårdsgutt både på Storerikvollen, Nedalen og Gjevillvasshytta.

Fra 1946 har han sittet i Årbok-komiteén, de siste år som eneansvarlig årboksredaktør.

Men det som Magne er mest kjent som, av den store masse, er som den utrettelige og alltid opplagte foredragsholder og kåsør.

I foreninger, på skoler, i lag, både innen- og utenbys, har Magne alltid vært den villige foredragsholder.

Med begeistringens glød har han forstått å ta sine tilhørere med inn i fjellverdenen, og kimen til den store kjærlighet til fjellet som i dag besjeler tusener her i vår landsdel, er i utallige tilfeller av ham lagt ned i den taust lyttende forsamling.

Ingen, ja ikke en gang Magne selv, kan fortelle hvor mange fotografier han har tatt, og ved å projisere de beste av disse under sine foredrag, har han sjarmert mengden til å gi seg fjellet i vold, for med egne sanser å oppleve eventyret slik som Magne har skildret det.

Magne har for mange stått som selve inkarnasjonen av TT, og hva han har betydd utad av propagandamessig verdi for TT og fjellvandringen, har vi ingen verdimåler for, men vi kan gå ut fra at han har vært den beste PR-mann vår forening kunne tenke seg.

Hva jeg har anført kunne suppleres med mengdevis av positive trekk ved Magne, men jeg finner allerede ved det jeg har trukket fram, at Magne Haave er et verdig æresmedlem av vår forening.

ASTRID OLSEN

Den nye Ramsjøhytta

Endelig vaier TT-vimpelen ved Ramsjøen — ved den nye Ramsjøhytta. Tiden har nok falt lang for alle som ventet, men den korte årstiden som gir muligheter for transport og bygging der oppe, har gått rivende fort — i alle år. Det er en viss trøst for oss som har arbeidet med byggingen at også våre forgjengere som fikk i stand den gamle hytta, ble senere ferdig enn de ønsket. Leser vi i årbøkene fra slutten av 1950-årene, ser vi at det også da var et svare strev med å få opp materialer og få utbedret den gamle fiskebua TT fikk leie ved sørøstenden av Ramsjøen. Det ble en selvbetjeningshytte med 4 køyer og annet utstyr. Den ble populær og ble snart for liten. Dessuten manglet enhver form for uthus. Det ble planlagt påbygging og en del materialer ble kjørt opp og ble liggende. Det er nemlig ikke så lett å skaffe arbeidsfolk så langt inne i fjellet. Stadig lød spørsmålene fra vandrerne: «Blir det ikke snart større hytte ved Ramsjøen?», og «Når får vi uthuset ved Ramsjøhytta?». Folk lå i kø på nabohyttene for at det ikke skulle bli overbefolket på Ramsjøen. Så ble man lei av å vente og besøket dalte både der og på Schulzhytta.

Men så tok vi fatt for alvor. I 1962 begynte vi å søke etter muligheter for å få folk fra Tydal til å bygge, og vi fikk da et halvveis løfte av Henning Opphaug. Av grunneiere var det 4 på den siden av Ramsjøen hvor gammelhytta ligger. Vi hadde flere samtaler med dem og fikk forståelsen av at de var svært interessert i å «få tilbake» fiskebua, gjerne før kontrakttiden løp ut. Samtidig foreslo den ene grunneieren, Lars Aune, at TT skulle bygge ny hytte på den andre siden av elven — rett over for den gamle hytta. Dette syntes vi var en god idé. På den siden av sjøen er det forresten bare

to grunneiere (2 av de 4). Den 1. mars 1964 hadde et par av byggekomitéens medlemmer et møte med grunneierne, Lars Aune, sønnen Ola og Haakon Aune. Eierne ønsket ikke å selge, men å bygsle bort tomten. Vi ble enige om at så snart det ble bar mark skulle vi ta en tur oppover for å velge ut og fastsette arealet. Det ble jo en del turer før avtalen var i orden. I mellomtiden døde vår gode venn Lars Aune, og det ble Ola Aune og Haakon Aune vi inngikk avtale med. Etter påske i 1964 fikk vi i stand endelig avtale med Henning Opphaug om byggingen. Transporten skulle Opphaug-guttene Asbjørn og Per besørge. Arkitekt Roar Tønseth sen. hjalp oss som vanlig med tegning av hytta, og etter mange diskusjoner ble vi endelig enige om at «slik skal hytta være og der skal skapet stå». Materialene ble innkjøpt fra Selbu høsten 1964 og så begynte hindringene. Været og dermed føret var så dårlig at det ble ugjærlig å få kjørt materialene helt opp til Ramsjøen. De måtte lagres på Nattmoen ved Essandsjøveien. Vi håpet på neste sommer, men da ble byggmesteren alvorlig syk. En av nevøene hans, Ottar Opphaug, kom oss til hjelp da vi endelig hadde fått opp materialene på høstparten 1965. Transporten opp til Ramsjøen er så visst ingen enkel sak. Den sliter både på mann og doning. Det ble strabasjose turer for Opphaugene med beltetraktor og tilhenger — over blautmyr og elver. Delvis måtte de lunne veg for å komme fram. Rett som det var sank de i myra, og det kunne gå timer før de fikk alt opp igjen. Det hendte at de måtte bruke 6—7 timer på mila.

Så ble grunnen planert og det ble støpt pilarer som gulvåsene ble boltet fast til. Skjellettet kom opp — og så kom vinteren ved Ramsjøen — allerede i slutten av oktober. Det var bare å pakke sammen og vente på neste år. Sommeren 1966 kom og med den en frisk Henning Opphaug som kunne ta seg av byggingen sammen med sin unge nevø Per Opphaug og sin gamle venn Olaf Kløften. Da høsten kom, var «tunet» så godt som ferdig, hovedhytte og uthus torvtekket, impregnert og forsvarlig bardunert, flaggstangfundamentet støpt ned og praktisk søppelkasse, som vi fikk idéen til oppe på Sylstasjonen, sto også ferdig til bruk.

Finpussingen gjorde vi selv på våren og forsommeren i 1967, og den 9. juli sto Ramsjøhytta ferdig til å ta imot vandrerne.

Den nye Ramsjøhytta.

Hytta er solid — fullt isolert med steinull i gulv, vegger og tak. Den er 5,80 × 8,50 meter utvendig målt. Der er 2 soverom, ett med 4 køyer og ett med 2 køyer, samt kombinert kjøkken og oppholdsstue. I oppholdsrommet er der sengeplass for 4 på benker som er forsynt med tykke skumplastputer. Videre er der proviantrom og en liten gang. I uthuset er det foruten vedbod og WC også et isolert soverom med 2 køyer, ovn og en del utstyr.

Inventaret i hytta er laget av Mørreaunets Snekkerverksted på Heimdal. Alt inventar og utstyr er førsteklasses, pent og praktisk. Det er servise og bestikk for 24 personer, rikelig med kokekar og andre hjelpemidler, 6 reserve skumplastmadrasser, ulltepper og puter for eventuelle «gulvliggere». Gardiner og puter for syforeningen sydd av festlig husflidsstoff, der er vakre lamper, lysestaker, åklø på veggen og praktiske treknagger i mengder.

I det hele tatt er det blitt en «fantastisk hytte», for å bruke et uttrykk som stadig er gått igjen blant vandrerne i sommer.

«Suveren hytte» — «Fin-fin hytte» — «Råmax hytte» — «Go for tusen» — «Nydelige senger» — «Trivelig hytte» — «Det peneste stedet jeg har sett» — «Det var dette som manglet her» — «Best tenkbare sted» — «Gratulerer! Dette var en hyggelig overraskelse. Fin-fin mellomlanding» — «Må oppleves» — «Hjertelig takk for oss. Det var et enestående sted» — «Vi ber att få tacka för en mycket trevlig kväll på denna underbara plats i denna trevliga stuga» — «Deilig mellom Schulzhytta og Storerikvollen med denne fin-fine nyskapningen».

Selv er vi lykkelig over å ha fått i stand denne hytta der oppe i den praktfulle fjellverden, med Tronshatten, Fongen, Ramfjellet, Tofjellet og Ettfjellet som mektige naboer i krans rundt sjøen.

Det ble da også en egen stemning både den 15. august, da vi hadde våre hjelpere fra bygda som gjester der oppe sammen med tilfeldige vandrere, og under innvielsesfesten den 19. august. Sommeren 1967 har jo vært preget av gråvær, men da Ramsjøhytta skulle innvies, var det tindrende sol og TT-vimpelen blafret muntert i lett sommerbris. Gjestene kom i småpuljer — fikk en kaffetår og en rast før de pyntet seg til festen. Det ble rømmegrøt og spekemat, sang og taler og riktig TT-stemning. Da kvelden kom med en vidunderlig solnedgang over Fongen, skumring og så stjerneklar natt-himmel, gikk rakettene til vær, bålet lyste og sangen ljomet. Atter en perle lagt til Trondhjems Turistforenings kjede av minner.

Neste morgen var himmelen fremdeles blå, og etter en deilig frokost, drog gjestene tilbake til hverdagen, mens hytta lå der i ro og stillhet — ferdig til å ta imot nye vandrere. Måtte de bare også i fremtiden behandle den så pent som vandrerne sommeren 1967 har gjort. Det har vært en stor glede ved stadige inspeksjoner å se hvor pent det har vært stelt der. Vi vil rette en takk til dere alle og ønske dere hjertelig velkommen tilbake til Ramsjøen.

Hva har så denne hytta kostet? Det er det nok mange som spør om. Først og fremst vil vi da nevne at vi har hatt mange glade givere. Vi har i alt fått gaver til et beløp av kr. 3.500,00.

Materialer	kr. 15.616,22
Transport	» 15.237,05
Inventar	» 8.296,64
Arbeidspenger	» 17.980,00
	<hr/>
	kr. 57.129,91
	<hr/>

Hvordan har så TT finansiert dette?

Fra Statens Feriefond: kr. 5000 + kr. 15.000	kr. 20.000,00
Innkomet ved 4 lotterier + hytteutlodning	» 38.026,05
	<hr/>
	kr. 58.026,05
	<hr/>

Som det ses har vi noen kroner igjen, men de vil nok gå med til planeringsarbeider neste år og til neste strøk med maling etc. Hytta er bare disponibel under sesongene og nøkkel fåes mot depositum, utlevert på Schulzhytta og Storerikvollen. Det vil finnes matvarer og ved der oppe, men ved er både kostbar og vanskelig å få oppover, så vi ber alle besøkende om å brenne varsomt.

Til slutt vil Trondhjems Turistforening takke alle som har hjulpet oss, både dem som har gitt gode råd og dem som ga gaver.